

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Kúchlerové, Ph.D., v právní věci

žalobkyně: **H.B.**
zastoupena Mgr. Lukášem Eppichem, advokátem
se sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne XD. 2. 2022, č. j. KUKHK-44452/ZP/2021-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se dne XE. 11. 2021 dozvěděla, že Městský úřad Jičín (dále také jen „*správní orgán prvního stupně*“) dne 26. 7. 2021 vydal rozhodnutí č. j. MuJc/2021/18654/ZP/Svo, kterým bylo v obci Mladějov v Čechách povoleno vypouštění odpadních vod do vod povrchových z obecní kanalizace v místní části X, a to do:

- výusti V1, bezejmenný tok IDVT 10181745, a to na pozemku parc. č. XA v xx, souřadnice JTSK: x 10053XF, y 681917;
- výusti V2, bezejmenný tok IDVT 10181745, a to na pozemku parc. č. XB v xx, souřadnice JTSK: x 1005XD0, y 682127;
- výusti V4 bezejmenný tok IDVT 10181734, a to na pozemku parc. č. XC v xx, souřadnice JTSK: x 1005393, y 681949;

a pro vypouštění odpadních vod byly stanoveny konkrétní podmínky pro vypouštění.

2. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně podala dne 6. 12. 2021 odvolání z titulu opomenutého účastníka, neboť měla za to, že s ní v daném řízení nesprávně nebylo jednáno jako s účastníkem řízení dle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“).
3. Její odvolání žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl jako nepřipustné. Zabýval se toliko otázkou, zda žalobkyně skutečně byla v daném případě jako účastník řízení ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu opomenuta, či nikoli. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně opomenutým účastníkem v daném případě není. Uvedl, že pro potřeby posouzení účastenství postačí pouhá hypotetická možnost zásahu do práv osoby, která tvrdí, že měla být účastníkem, nicméně tato hypotetická možnost není bezbřehá a v daném případě není dána. Konkrétně žalovaný dospěl k závěru, že jelikož povolené výustě jsou od pozemků žalobkyně vzdáleny ve vzdálenosti nejbližší cca 46 až 53 m, pak odpadní vody, vypouštěné v kvalitě odpovídající emisním standardům nařízení vlády, nemohou její pozemky v žádném případě kontaminovat. S těmito závěry žalobkyně zásadně nesouhlasí.

II. Žalobní argumentace

4. Žalobkyně nejprve uvedla, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jsou zatížena zásadní procesní vadou, neboť s ní mělo být v daném případě jako s účastníkem řízení jednáno.
5. Poukázala na skutečnost, že je výlučným vlastníkem následujících pozemků:
 - a) stavební parcela parc. č. st. XD, zastavěná plocha a nádvoří, když na pozemku stojí stavba, č.p. 7, zemědělská usedlost, která je jeho součástí,
 - b) stavební parcela parc. č. st. XE, zastavěná plocha a nádvoří, když na pozemku stojí stavba, bez čp/če, zemědělská stavba, která je jeho součástí,
 - c) stavební parcela parc. č. st. XF, zastavěná plocha a nádvoří, když na pozemku stojí stavba, bez čp/če, zemědělská stavba, která je jeho součástí,
 - d) pozemková parcela parc. č. XD, neplodná půda, ostatní plocha,
 - e) pozemková parcela parc. č. XG, neplodná půda, ostatní plocha,
 - f) pozemková parcela parc. č. XH, zahrada,
 - g) pozemková parcela parc. č. XCH, neplodná půda, ostatní plocha,
 - h) pozemková parcela parc. č. XI, ovocný sad,
 - i) pozemková parcela parc. č. XJ, trvalý travní porost,
 - j) pozemková parcela parc. č. XK, ovocný sad,

- k) pozemková parcela parc. č. XL, ostatní komunikace, ostatní plocha,
- l) pozemková parcela parc. č. XM, lesní pozemek,
- m) pozemková parcela parc. č. XN, trvalý travní porost,
- n) pozemková parcela parc. č. XO, orná půda,
- o) pozemková parcela parc. č. XP, trvalý travní porost,

vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj, Katastrální pracoviště Jičín, pro obec Mladějov a katastrální území X, na LV X.

6. Dotčení svých práv žalobkyně dovozuje ze skutečnosti, že uvedené pozemky se nacházejí v těsné blízkosti pozemků, na které jsou dle rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vypouštěny odpadní vody. Vypouštěním odpadních vod jsou přímo ovlivněny i její výše uvedené pozemky, a to mimo jiné s ohledem na ohrožení hospodaření na nich v důsledku kontaminace vypouštěnými odpadními vodami, jakož i s ohledem na zápach s vypouštěním odpadních vod přímo spojený, který žalobkyni v daném případě rovněž zásadně omezuje. Přesná vzdálenost výustí od pozemků žalobkyně není v daném případě podstatná. Navíc z důvodu vypouštění odpadních vod je v daném místě zvýšený výskyt hmyzu, což zásadním způsobem omezuje možnosti žalobkyně řádně užívat své pozemky.
7. Dle žalobkyně je účastníkem řízení každá osoba, která může být rozhodnutím přímo dotčena ve svých právech nebo povinnostech, a to bez ohledu na to, zda s ní správní orgán jako s účastníkem jedná či nikoli. K tomu, aby dotčená osoba byla účastníkem řízení, postačuje, že je možné, že bude rozhodnutím přímo dotčena ve svých právech nebo povinnostech. Není tedy podstatné, zda výsledným rozhodnutím skutečně na svých právech nebo povinnostech přímo dotčena bude či nikoli. Žalovaný dle ní v rámci napadeného rozhodnutí tyto skutečnosti pominul, resp. je vyhodnotil nesprávně.
8. Napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jsou dle žalobkyně i věcně nesprávná. Odkázala na § 2 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), dle kterého jsou povrchovými vodami vody přirozeně se vyskytující na zemském povrchu; tento charakter neztrácejí, protékají-li přechodně zakrytými úseky, přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo v nadzemních vedeních. Pro posouzení možnosti vypouštění odpadních vod je přitom jednoznačně nezbytná právě existence povrchových vod.
9. Bezejmenný tok IDVT 10181745, do kterého bylo v daném případě povoleno vypouštění odpadních vod z výusti V1 a V2, v daném místě neexistuje, popř. se jedná o výrazně sezónní průtok a po většinu roku je průtok nulový. V daném případě tedy žádné povrchové vody neexistují, přičemž již správní orgán prvního stupně zanedbal posouzení kvalitativní i kvantitativní existence povrchových vod v daném místě a žalovaný toto procesní pochybení nikterak nenapravit.
10. S ohledem na skutečnost, že se v daném případě povrchové vody v zásadě nevyskytují, nelze dle žalobkyně vypouštění odpadních vod v tomto místě povolit. Tento bezejmenný tok navíc ani nenaplnuje zákonné parametry pro vodní tok specifikované v § 43 odst. 1 vodního zákona. Dle tohoto ustanovení platí, že „vodní toky jsou povrchové vody tekoucí vlastním spádem v korytě trvale nebo po převládající část roku, a to včetně vod v nich uměle vzdutých. Jejich součástí jsou i vody ve slepých ramenech a v úsecích přechodně tekoucích přirozenými dutinami pod zemským povrchem nebo zakrytými úseky“. Již z tohoto důvodu

dochází k zásadním a negativním ekologickým dopadům na životní prostředí v daném místě, proto nemělo být vypouštění odpadních vod v daném místě povoleno. Fakticky jediným zdrojem vody v daném místě jsou nyní pouze vypouštěné odpadní vody.

11. I kdyby se na daném místě jakékoli povrchové vody nacházely, poukázala žalobkyně na to, že rozhodnutím Městského úřadu Jičín ze dne 30. 10. 2019, č.j. MuJc/2019/30298/ZP/Svo, bylo schváleno vybudování prodloužené kanalizace v k.ú. X, a to na pozemcích parc. č. XR, XŘ, XI, XK, XS, XŠ. Tato kanalizace již přitom byla vybudována, a kolaudační souhlas byl vydán dne 31. 7. 2020. Tato kanalizace přitom měla a má sloužit k odvodu předčištěných odpadních vod do vodního toku, přičemž je zcela paradoxní, že do této kanalizace se aktuálně žádné odpadní vody nevypouštějí a bez ohledu na její vybudování stejně bylo rozhodnuto o vypouštění odpadních vod mimo kanalizaci a do místa, kde se žádné povrchové vody nenachází. Přednost by přitom mělo mít vypouštění odpadních vod do kanalizace před vypouštěním odpadních vod do vod povrchových.
12. Z uvedených důvodů navrhla, aby soud napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal jí náhradu nákladů řízení.
13. Nad rámec uvedeného soud dodává, že žaloba obsahuje i vyjádření žalobkyně, ve kterém retrospektivně shrnuje své útrapy týkající se vypouštění odpadních vod v obci Mladějov, které sahají do roku 2017. Toto vyjádření však neobsahuje žádný žalobní bod vůči napadenému rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

14. Žalovaný dle svého vyjádření v rámci odvolacího řízení posuzoval, zda namítaným zápachem z předmětných výustí mohou být přímo dotčena práva žalobkyně. Dospěl k závěru, že umístěním výustí kanalizace mimo pozemky žalobkyně nemohou být dotčena její práva. Pokud by totiž zápach dosáhl takové intenzity, byl by jistě k podnětu žalobkyně nebo dalších obyvatel místní části X řešen vodoprávním úřadem, případně obcí Mladějov. Navíc v případě výustí V1 a V4 se jedná o zaústění kanalizace do zatrubněného vodního toku. Dle něj tedy žaloba není důvodná.

IV. Jednání soudu

15. Při jednání soudu konaném dne 28. 3. 2023 zástupce žalobkyně zopakoval obsah žaloby. Zdůraznil, že rozhodnutí o povolení vypouštění odpadních vod do vod povrchových z obecní kanalizace v obci Mladějov v Čechách, místní části X fakticky ovlivňuje žalobkyni v jejím osobním životě a v hospodaření na jejích pozemcích. Žádné návrhy na doplnění dokazování nevznsl. Žalobkyně poté navázala na své vyjádření, které bylo obsahem žaloby, a sdělila soudu své výhrady vůči řešení kanalizačního systému v obci Mladějov. Opět však nepřednesla žádnou žalobní námitku vůči napadenému rozhodnutí, která by se týkala předmětu řízení, tzn. otázky jejího účastenství ve správním řízení.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, kterými je vázán, přičemž vycházel ze

skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

17. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
18. Dne 13. 11. 2020 podala obec Mladějov žádost o vydání povolení vypouštění odpadních vod z obecní kanalizace v místní části X (z výústí V1, V2 a V4) do vod povrchových, která byla doplněna dne 26. 5. 2021. Správní orgán prvního stupně oznámil zahájení vodoprávního řízení známým účastníkům řízení a stanovil jim lhůtu pro podávání připomínek a námitek do 19. 7. 2021. Žádné námítky účastníků nebyly v této lhůtě uplatněny a rozhodnutí o povolení vypouštění odpadních vod ze tří výústí obecní kanalizace do vod povrchových vydal správní orgán prvního stupně dne 26. 7. 2021. Toto rozhodnutí žalobkyně napadla odvoláním s tím, že v předmětném správním řízení měla vystupovat jako účastník řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že účastníkem vodoprávního řízení, např. tak jako v daném řízení ve věci povolení vypouštění odpadních vod, jsou osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny na svých právech nebo povinnostech. Do této skupiny tzv. „vedlejších“ (nepřímých) účastníků by mohla náležet i žalobkyně.
20. Současně uvedl, že pro to, aby se dotčená osoba stala vedlejším účastníkem správního řízení, není rozhodné, zda rozhodnutím příslušného správního orgánu, nikoliv probíhajícím řízením ve věci, skutečně na svých právech nebo povinnostech přímo dotčena bude, či nikoliv. K tomu, aby se dotčená osoba stala vedlejším účastníkem správního řízení, totiž postačuje hypotetická možnost, že bude rozhodnutím, nikoliv správním řízením, ve svých právech nebo povinnostech přímo dotčena. Současně platí, že z materiálního pojetí účastnictví přitom vyplývá, že vedlejším účastníkem správního řízení je každá osoba, která může být rozhodnutím přímo dotčena ve svých právech nebo povinnostech, a to bez ohledu na to, zda s ní příslušný správní orgán jako s účastníkem jedná, či nikoliv.
21. Žalobkyně přímé dotčení práv dovozovala ze skutečnosti, že pozemky v jejím vlastnictví se nacházejí v blízkosti pozemků, na které mají být dle napadeného rozhodnutí vypouštěny odpadní vody. Vypouštěním odpadních vod v uvedených místech může být přímo dotčena na svých právech, neboť vypouštěním odpadních vod jsou přímo ovlivněny pozemky v jejím vlastnictví. To vše s ohledem na ohrožení hospodaření na těchto pozemcích v důsledku kontaminace vypouštěnými odpadními vodami a s ohledem na zápach, který je s vypouštěním odpadních vod přímo spojený. Žalovaný tedy porovnal polohu jednotlivých výústí s polohou pozemků žalobkyně a zjistil, že:
- vzdálenost mezi výústí V1 a nejbližší částí nejbližšího pozemku žalobkyně (p. č. XCH) je cca 53 metrů. Mezi předmětnou výústí a pozemkem žalobkyně je místní komunikace a dům.
 - vzdálenost mezi výústí V4 a nejbližší částí nejbližšího pozemku žalobkyně (p. č. XCH) je cca 46 metrů. Mezi předmětnou výústí a pozemkem žalobkyně je silnice a zbořeniště na pozemku p. č. 23.

-vzdálenost mezi výustí V2 a nejbližší částí nejbližšího pozemku žalobkyně (p. č. XM) je cca 46 metrů. Mezi předmětnou výustí a pozemkem žalobkyně je místní komunikace a jeden objekt na pozemku p. č. XŘ.

22. Dále žalovaný konstatoval, že pouze výust' V2 je napojena do otevřené části vodního toku, nicméně tato výust' je od lesního pozemku žalobkyně vzdálena 46 m a od budovy žalobkyně 160 m. Vypouštění odpadní vody z výustí V1, V2 a V4 mají povoleny emisní limity dle nařízení vlády č. 401/2015 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech v platném znění (dále též „nařízení vlády č. XK1/2015 Sb.“). Co se týká kvality vypouštěných odpadních vod, obec Mladějov v řízení dokladovala rozborů z let 2017 až 2020. Veškeré kvalitativní ukazatele BSK₅, CHSK_{Cr} a NL jsou nižší, než bylo povoleno v minulosti povoleními k vypouštění odpadních vod z roku 2008 a 2014.
23. Rovněž konstatoval, že uvedené výusti jsou situovány od pozemků žalobkyně v takové vzdálenosti, že vypouštění odpadní vody v kvalitě odpovídající emisním standardům nařízení vlády nemohou její pozemky v žádném případě kontaminovat. Výustní objekty V1, V2 a V4 jsou situovány mimo pozemky žalobkyně s tím, že vlastní vodní tok IDVT 10181745, do kterého jsou předmětné výusti zaústěny, neprotéká po pozemcích žalobkyně. Další důležitou okolností je to, že všechny tři výusti jsou vzdáleny od pozemků žalobkyně ve vzdálenostech nejbližší cca 46 až 53 m, přičemž jsou výškově situovány pod úrovní nejbližších pozemků žalobkyně.
24. Na základě uvedeného žalovaný neshledal důvod pro to, aby žalobkyně mohla být dotčena na svých právech vypouštěním odpadních vod z výustí obecní kanalizace V1, V2 a V4. Proto zamítl odvolání žalobkyně jako nepřipustné.

B. Právní závěry

25. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu krajský soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
26. Podstatou napadeného správního rozhodnutí byla otázka, zda žalobkyně měla být účastníkem řízení o povolení vypouštění odpadních vod do vod povrchových z obecní kanalizace v obci Mladějov v Čechách výustěmi V1, V2 a V4, vedeného Městským úřadem v Jičíně, a v návaznosti na to, zda žalovaný zamítl odvolání žalobkyně pro nepřipustnost v souladu se zákonem.
27. Soud při meritorním posouzení důvodnosti žaloby vyšel zejména z následující relevantní právní úpravy.
28. Podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu „*účastníky řízení jsou v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu.*“
29. Podle § 27 odst. 2 správního řádu „*účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.*“
30. Podle § 27 odst. 3 správního řádu „*účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1.*“

31. Podle § 81 odst. 1 správního řádu „účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.“
32. Dle § 8 odst., 1 písm. c) vodního zákona je třeba k vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami, které vydává vodoprávní úřad. Okruh účastníků vodoprávního řízení určuje jednak vodní zákon v § 115, podle jehož odstavců 4, 5 a 6 náleží postavení účastníků za určených podmínek obcím, v jejichž územním obvodu může dojít rozhodnutím vodoprávního úřadu k ovlivnění vodních poměrů nebo životního prostředí, dále správci vodního toku a občanským sdružením, jejichž cílem je podle jejich stanov ochrana životního prostředí
33. Dále okruh účastníků vymezuje v obecné rovině správní řád v § 27 (viz výše). Ten je přitom postaven na materiálním pojetí účastnictví. Jestliže tedy § 81 odst. 1 správního řádu stanoví, že odvolání může podat účastník řízení, rozumí se jím i osoba, s kterou správní orgán jako s účastníkem nejednal, avšak z materiálního hlediska splňuje podmínky účastnictví v řízení.
34. Podle § 27 odst. 2 správního řádu platí, že účastníky správního řízení jsou dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech. Soud zdůrazňuje, že pro posouzení účastnictví v řízení není podstatné, zda rozhodnutím správního úřadu do práv a právem chráněných zájmů žalobkyně skutečně bylo zasaženo, ale je podstatné, zda zasaženo být mohlo. Podmínka „přímého dotčení na právu“ je přitom typickým neurčitým pojmem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2008, č. j. 1 As 16/2008 - 48, č. 1641/2008 Sb. NSS).
35. Rozsahem soudního přezkumu aplikace neurčitých pojmů správními orgány se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 22. 3. 2007, č. j. 7 As 78/2005-62, v němž uvedl, že „soud musí mít možnost přezkoumat, zda interpretace a aplikace neurčitého právního pojmu správním orgánem je v souladu se zákonem, jaké podklady pro své rozhodnutí k tomu správní orgán soustředil, zda tak učinil v rozsahu, který mu umožnil ve věci správně rozhodnout a zda jeho zjištění s těmito podklady nejsou v logickém rozporu. Jestliže takový přezkum možný není, je rozhodnutí pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné. Úkolem soudu je tedy kontrola zákonnosti rozhodnutí správního orgánu a dodržení zákonem stanovených pravidel v řízení, jež vydání správního rozhodnutí předcházelo. Soudu nepřisluší, aby správní orgán nahradil, provedl sám vlastní hodnocení a učinil závěr, zda předmětné jednání naplnilo či nenaplnilo neurčitý právní pojem, neboť by tak nepřípustným způsobem zasáhl do činnosti správního orgánu.“
36. V rozsudku ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že „Pojem „přímého dotčení na právu“ je typickým neurčitým pojmem. Soudní přezkum aplikace neurčitých pojmů je omezen na zkoumání, zda správní orgán pro svůj závěr shromáždil dostatek podkladů, zda tyto podklady poskytují dostatečnou oporu pro závěry správního orgánu a zda jeho zjištění nejsou v logickém rozporu se shromážděnými podklady. Jednotlivé dílčí závěry musí vzájemně vytvářet logický kruh. V opačném případě je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Z tohoto rozsudku dále vyplývá, že tzv. opomenutý účastník může vůči rozhodnutí, které napadá, podat námitky dvojí povahy, a to námitky, které zakládají jeho postavení účastníka řízení a dále věcné výtky směřované proti konkrétnímu rozhodnutí. Správní orgán je pak povinen posoudit uplatněné námitky nejprve z toho pohledu, zda zakládají účastnictví

v řízení. Teprve, pokud je odpověď na tuto otázku kladná, projedná věcné námitky. Podmínkou účastenství v řízení není vyhovění věcným námitkám uplatněným účastníkem.

37. Ve světle uvedených judikatorních závěrů tedy krajský soud zkoumal, zda žalovaný pro svůj závěr ohledně možného účastenství žalobkyně shromáždil dostatek podkladů, které poskytují dostatečnou oporu pro jeho závěry, a zda jeho zjištění nejsou v logickém rozporu se shromážděnými podklady.
38. Žalobkyně přímé dotčení svých práv dovozovala ze skutečnosti, že pozemky v jejím vlastnictví se nacházejí v blízkosti pozemků, na kterých jsou dle napadeného rozhodnutí vypouštěny odpadní vody, neboť vypouštěním odpadních vod jsou přímo ovlivněny její pozemky, a to mimo jiné s ohledem na ohrožení hospodaření na nich a s ohledem na zápach s vypouštěním odpadních vod přímo spojený.
39. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se za účelem posouzení přímého dotčení práv žalobkyně zabýval nejprve vzdáleností jednotlivých výústí od pozemků a obydlí žalobkyně. Došel k závěru, že jediná výúst, která je napojena do otevřené části vodního toku, je od lesního pozemku žalobkyně vzdálena 46 metrů a od jejího obydlí 160 metrů. Ačkoliv vzdálenost mezi výústěmi a pozemky žalobkyně nemůže být jediným kritériem podstatným pro posouzení otázky jejího účastenství, je třeba pozemky žalobkyně považovat za dostatečně vzdálené právě v kombinaci s dalšími skutečnostmi. Podstatné je, že dle rozborů z let 2017-2020 je kvalita vypouštěných odpadních vod z předmětných výústí co do ukazatelů BSK₅, CHSK_{Cr} a NL dlouhodobě v souladu s limity stanovenými již rozhodnutími z let 2008 a 2014 a v souladu s emisními limity dle nařízení vlády č. 401/2015 Sb. Navíc všechny schválené výusti jsou položeny níže než pozemky žalobkyně a mezi jednotlivými výústěmi a pozemky žalobkyně se nachází pozemní komunikace a jiná stavení. Proto soud ve shodě s žalovaným považuje přímé dotčení pozemků žalobkyně kontaminací a zápachem za vyloučené. Nutno dodat, že žalobkyně tvrzenou kontaminaci svých pozemků (ať už zápachem či hmyzem) nepodpořila žádnými důkazy.
40. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že správní orgány v posuzovaném případě nepochybily, pokud žalobkyni nepřiznaly postavení účastníka řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu v předmětném správním řízení o žádosti obce Mladějov o povolení vypouštění odpadních vod z obecní kanalizace v místní části X (z výústí V1, v2 a V4) do vod povrchových.
41. Závěrem krajský soud dodává, že předmětem posuzované věci byla toliko otázka účastenství žalobkyně ve správním řízení. Vzhledem k tomu, že odpověď na tuto otázku nebyla kladná a žalobkyně tak účastníkem správního řízení být neměla, nemohl se soud zabývat jejími věcnými námitkami vůči napadenému rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jímž bylo vypouštění odpadních vod ze tří výústí obecní kanalizace do vod povrchových povoleno (srov. výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68).

VI. Závěr a náklady řízení

43. Soud uzavírá, že žalobkyni uplatněné žalobní námitky nehledal důvodnými, a proto podanou žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
44. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by právo na náhradu nákladů řízení náleželo žalovanému, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady nad rámec

běžné úřední činnosti nevznikly, a proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 31. března 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu